Bemutató a Nemzetiben

Ma este 7 órakor színházunk magyar tagozata **Tudor Mușatescu Szilveszteréji álom** című darabját mutatja be. A premier előtt a darab rendezőjével és fordítójával, Hunyadi Andrással, a díszlet- és jelmeztervezővel, László Ildikóval és Bálint Mártával, a főszereplővel beszélgettünk.

Hunyadi András: Ez a harmadik Mușatescu-rendezésem. A másik kettő — a Titanik keringő és A szélkakas — közelebb állt hozzám, mert szatíra volt. Ez egy lírai játék, tematikája inkább mesei: szegény lány és híres író találkozása. Eddigi tapasztalataim szerint Mușatescu közel áll a magyar közönséghez, a már említett két darabot több mint százszor játszottuk.

Mostani bemutatónk egyetlen hónap alatt készült el, eredetileg más színművel indultunk, bizonyos okok miatt le kellett mondanunk róla. Az új darab kiválasztásakor azokra a színészekre kellett támaszkodnom, akik nem voltak „befogva", ugyanakkor figyelembe kellett vennünk más színházi szempontokat is. Az, hogy ilyen rövid idő alatt sikerült kihoznunk ezt az előadást, a színészek első pillanattól rendkívül komoly munkájának köszönhető. Bálint Márta ideális főszereplőnek bizonyult, köré csoportosultak a többiek: Tamás Ferenc, Ferenczi István, Réti Árpád, Mózes Erzsébet, Debreczeni Gabi, Lőrincz Ica, Bodó Zoltán, Zongor István.

László Ildikó: Udvarhelyen már dolgoztam együtt Hunyadi Andrással, akkor merült fel az ötlet, hogy Vásárhelyre is meghív valamelyik darabhoz díszletet készíteni. Szeretek vele dolgozni, mert olyan rendező, aki — miután felvázolta alapötleteit — szabadon engedi fantáziámat, rám bízza a részletek kidolgozását. Be kell vallanom, viszolygok az ilyen romantikus daraboktól, könnyen szirupossá válhat az előadás. Ezt díszletemmel is szerettem volna elkerülni. Az egész egy álom, mely a konkrét eseményt éppen úgy közvetíti, mint a bekövetkezőt. Ez a ház végül „összedől" — hiszen menedék volt az író számára —, akkor válik házzá, amikor bekövetkezik a csoda. Remélem, a közönség befogadja a darabot, hiszen bármennyire is modernek vagyunk, a szerelem, a társkeresés megmarad az életünkben.

Bálint Márta: Nagyon megszerettem ezt a szerepet, bár első pillanatban tétováztam, hiszen nem voltam biztos abban, hogy másfél évvel a fiam születése után, még eljátszhatom egy lány szerepét. Nem bántam meg, hogy beleegyeztem, nagyon a magaménak érzem a lány belső tisztaságát, annyi szín van ebben a szerepben. Ugyanakkor arra is vigyáznunk kellett, hogy elkerüljük a sziruposságot, az édeskés romantikázást. Remélem, sikerült.

t. z. m.